

ropa, og hvor det er oplagt, at den viden, bolig-selskaberne har, skal udnyttes.

Så forstår vi simpelt hen ikke – det er det tredje – forbudet imod, at boligselskaber må administrere privat udlejningsbyggeri, udstøttede kollegier og andelsboliger uden at benytte sig af anvisningsretten. Hvis nu et privat udlejnings-byggeri kommer og siger: Vi vil faktisk gerne administreres af vedkommende boligselskab, hvorfor må man så ikke det? Hvorfor skal hele denne underlige debat bestemme det? Hvis lejerne siger sådan helt demokratisk efter at have haft et møde i afdelingsbestyrelsen: Vi synes, de er gode til at administrere i selskabet lige ved siden af, vi vil gerne administreres af dem – skal så den debat om Lejerbo afstedkomme, at det må man ikke? Det er for os en helt underlig ideologisk disposition, man har valgt omkring det, og den vil vi forsøge at pille ud. Det ligger også i naturlig forlængelse af, at vi siger, at lejerne selv skal kunne vælge, hvem de vil administreres af. Så det er helt underligt at sætte begrænsninger ind.

Vi vil under udvalgsarbejdet være meget opmærksomme på det, vi opfatter som begrænsninger i de sociale aktiviteter. Der er en formulering, der siger, at det hovedsagelig skal komme områdets beboere til gode. Nu kommer det an på, hvordan den sætning skal læses, for vi er ikke interesseret i at lave ghettoer omkring de sociale boligbyggerier, der betyder, at hvis man slår børnene derfra sammen med børnene i et parcelhuskvarter ved siden af om en social aktivitet, så skulle der være noget underligt ved det. Men det vil vi være optaget af, når vi kommer til udvalgsarbejdet.

Det sidste, jeg vil nævne, er selve forstandigheden i at lave en positivliste. Hvis nu regeringen skulle have lavet denne her positivliste for 5 år siden, så ville der have været en række punkter, der i dag ikke er indeholdt, for så dynamisk er den udvikling, vi har med at gøre, bl.a. på grund af hele byudviklingen. Vi tror i SF, det er meget farligt at lovgive så stationært om en verden, der er så dynamisk som den, vi lever i. Og hele tankegangen om at lave positiv- og negativlister bryder vi os som sagt ikke meget om.

Jeg skal prøve at summere op: Vi tager afstand fra VKZ's forsøg på at baste og binde hele den almennyttige sektor, umuliggøre sociale tiltag i boligområder og forhindre eksport af knowhow på boligbyggeri- og byfornyelsesområdet.

Vi synes, regeringen har lavet noget, som er en voldsom detail- og bemyndigelsesstyring på hele boligområdet, der gør det endnu mere reguleret end det boligområde, vi har i forvejen.

Vi har en tillid til i SF som en tredje position, at lejer- og beboerdemokratiet evner at sætte sig igennem i forhold til en lovgivning, der sikrer større gennemsigtighed og en uafhængig revision.

Vi har noteret os, at det kan blive et interessant arbejde frem mod forslagens vedtagelse. Der er meget langt fra VKZ's beslutningsforslag til regeringens forslag. Vores linje i det er, at vi gerne vil støtte regeringens forslag under forud-sætning af, at vi frem til tredjebehandlingen får pillet de ting ud, der er nævnt i mit oplæg. Det vil sige – for at gentage til sidst: Vi ønsker ikke en lovtekst, der opererer med en bemyndigelseslov så omfattende som den her. Så må vi pille de ting ud fra negativlisten, vi ikke vil have, og skrive dem direkte ind i loven. Men hvis vi får de ting gennemført, vil SF gerne medvirke til at gennemføre lovforslaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal bruge denne taletid til at tale om ministerens forslag og de mangler, som der efter Fremskridtspartiets opfattelse er i ministerens forslag.

Når man har læst forslaget og særlig dets bemærkninger, får man opfattelsen af, at én ting er, at vi har fået en ny boligminister, som har et andet syn og en anden ideologisk holdning til boligbevægelsen end den tidligere boligminister, men man får også opfattelsen af, at Boligministeriets embedsmænd har været en tur igennem vaskemaskinen med Ariel Ultra og slet ikke kan huske nogen af de pressemeddelelser, som er blevet fabrikeret og udsendt med løfter til lejerne, til befolkningen og til Folketingets partier om, at nu skulle man altså i Boligministeriet se at få skik på den her sektor. De skandaler, som vi er blevet præsenteret for, skulle det altså være slut med. Og det er der da nogle der havde tillid til.

Jeg var da ikke på forhånd skeptisk ud over en sådan almindelig sund skepsis. Jeg troede ærlig talt, at når statsministeren gik i Danmarks Radios fjernsyn og tordnede for hele befolkningen, så var det ikke bare valgflæsk. Men det må det jo have været, for tilsyneladende er sagen jo, at nu er det ikke engang sådan, at man skal lave indskrænkninger, nu skal man lave udvidelser. Og så siger man ganske flot, at hvis en kommu-